

kelenföldi evangélikus

hírlevél

3.

XXIX.

évfolyam

2025. ősz

Istennel | hittel | szeretettel | szolgálattal

„Engedjétek hozzám jönni a kisgyermeket...”

(Mk 10,14/b)

Jézus és a gyermekek

„Engedjétek hozzám jönni a kisgyermeket, és ne akadályozzátok őket, mert ilyeneké az Isten országa.” (Mk 10,14/b)

Egy új tanév mindig hektikusan indul. Nem csak a családoknak, de a gyülekezeteknek is. Míg a szülők a mindennapok „menetét” igyekeznek kialakítani, addig a gyülekezetekben – minden mást is figyelembe véve természetesen – az egyik legfontosabb kérdés a hittanórák megszervezése. Idén nagy örömkünkre megnyitotta kapuit a Fügefű Kelenföldi Evangélikus Óvoda, ahova mintegy 90 gyereket írtattak be a szülők. Jól lehet még nem teljesen a gyülekezeté az óvoda, mégis kitüntetett figyelmet szentelünk neki. S ha a fenti jézusi ígét komolyan vesszük, márpedig komolyan vesszük, akkor ez természetes kell legyen. A szülők bizalmat szavaztak az evangélikus egyháznak, nekünk is, akik itt szolgálunk és élünk, mert valami többre, maradandóbbra vágnak. Az óvodában ugyanis sok mindent megtanulnak a gyermekek. Ahogyan ebből a jól ismert idézetből is kiderül:

Már az óvodában megtanultam mindent, amit tudni érdemes... Íme, amit ott tanultam: Ossz meg

mindent másokkal! Ne csalj a játékban! Ne bántsd a másikat! Mindent oda tegyél vissza, ahonnan elvettél! Rakj rendet magad után! Ne vedd el a másét! Kérj bocsánatot, ha valakinek fájdalmat okoztál! Evés előtt moss kezet! Húzd le a vécét! A frissen sült sütemény és a hideg tej tápláló. Élj mértékkel! Mindennap tanulj, gondolkodj, rajzolj, fess, énekelj, táncolj, játssz és dolgozz egy keveset! Délutánonként szundíts egyet! A nagyvilágban óvatosan közlekedj, fogd meg a társad kezét, és ne szakadjatok el egymástól! Ismerd fel a csodát! (R. Fulghum)

Mi viszont a tényleges MINDEN-t akarjuk az ott lévő gyermekeknek megmutatni: JÉZUS KRISZTUS szeretetét. Mert akinek Krisztusa van, annak mindegy van! Jézus az őt követő sokaság elé nem egyszer példaként állított oda gyermekeket. A gyermeki hit, az odaadás, a nyitottság, az ígére való ártatlan rácsodálkozás a MINDEN megismerésének a kulcsa. Jézus akkor és most is azt akarta és akarja, hogy minden

ember boldog legyen. Ha valaki megérzi Isten közelségét, komolyan veszi Jézus tanítását, ismeri az igazi jézusi szeretetet, annak már nincs mit félnie. Jöhet bármi baj vagy fenyegetés, Jézus ígérete mindenek felett áll: ilyeneké az Isten országa.

Biztos vagyok benne, hogy az ott lévő kisgyermeknek sokat és sok mindent meg kell még tanulniuk s majd harcolniuk az életben, ám hogy hogyan és miként

fognak az élet nagy kérdéseiben dönteni, kicsit most a mi kezünkben is van. Kísérjük őket és az ott folyó munkát imádságos szeretettel, hogy a kicsiny mustármag (Lk 13,19), amit igyekszünk a kis szívükbe elültetni, hatalmas fává tudjon terebélyesedni, és részesei lehessenek ők is egykor Isten országa csodáinak.

☞ BLÁZY MÁRTI

Komárom, Lipcse, Kelenföld

Bernhardt Dóra kérdezi Angyal-Cseke Csabát, az új hatodévest

Kedves Csaba! Több istentiszteleten és gyülekezeti csoportban bemutatkoztál már, mégis kérlek, röviden tedd ezt meg itt is azok kedvéért, akik csak a hírlevelet olvassák. Mi az, amit tudnunk kell rólad?

Komáromban születtem egy olyan családba, amelynek egyetlen tagja sem volt evangélikus. A szülővárosom kicsiny imaházába a római katolikus nagymamám vitt el először, aki a lutheránus második férje halála után evangélikusok között talált lelki közös-

ségre. A közösség – különösen is az intenzív énekkari munka – később számomra is fontossá lett.

A Tatai Református Gimnáziumban eltöltött évek alatt erős humán érdeklődés alakult ki bennem; ez a főtí evangélikus kántorképző nyári tanfolyamainak élményével együtt először a zene-tudósi pálya iránt keltett vonzalmat bennem. Végül azonban a teológiát választottam, mivel ebben szélesebb horizontot fedeztem fel, és a zenénél meghatározóbbnak láttam a szóbeliséget.

Az, hogy nem a családban ajándékba kapott anyanyelvként, hanem egyfajta tanult nyelvként beszélem a kereszténység nyelvét, olyan tudatosságot jelent, amelyről sokszor és sokféleképpen tapasztaltam meg, hogy gyümölcsöző lehet.

Úgy tudom, az elmúlt évet Németországban töltötted egy ottani teológián. Mit tanultál, mivel foglalkoztál, mit jelentett számodra ez az év?

A lipcsei tanulmányi évemben a gyakorlati, illetve a rendszeres teológia jelentették a súlypontot, bár ösztövétségi szemináriumot és újszövetségi előadást is látogattam.

Gyakorlati teológiai területen meghatározóak voltak számomra a nyugdíjazása előtti utolsó tanévét töltő Peter Zimmerling professzor úr lelkigondozás előadásai és szemináriumai, amelyekben a teológiatörténeti és teológiai megalapozottság és a spirituális szemlélet egysége ragadott magával.

Utóbbi területen a hatás inkább közvetett volt. Egy áttekintő dogmatikai szeminárium arra inspirált, hogy a felkészülés keretein túl kezembe vegyem a német teológia klasszikus műveit. Ez veze-

tett oda, hogy végül a rendszeres teológia – a dogmatika és a teológiatörténet – került az érdeklődésem középpontjába.

További terveidben szerepel a doktori képzés; mi az a kérdés, téma, ami annyira foglalkoztat, hogy további tanulmányokra adod a fejed?

A családi beágyazottság hiánya korán felkeltette bennem az érdeklődést, hogy arra találjak lehetőleg mindenki számára érthető választ, hogy mit jelent evangélikusnak lenni.

Egyházunk egyik legmeghatározóbb hitvallási irata, az Ágostai Hitvallás egy politikai közösség, a német birodalmi gyűlés számára fogalmazta meg kora válaszát erre a kérdésre. Így alkalmas lehet arra, hogy – részben a 2030-ban esedékes ötszázéves évforduló ürügyén – ennek mai relevanciáit keresve egyfajta mintát adjon a gondolkodásunkban.

Hitvallásunkat az evangélium olyan egyetemes értelmezése jellemzi, amelyben nem csupán az egyház, hanem a világ, azaz minden ember korának konkrét helyzetében érintett. Ez az a kérdés, amivel szeretnék a disszertációmban foglalkozni.

Ugyan még csak egy hónap telt el a gyülekezeti munkaévből, de érdekel, hogy mik az eddigi tapasztalataid a kelenföldi gyülekezetben; legyenek azok akár pozitívok, akár kérdőjelek?

A kelenföldi gyülekezet számomra a hazatérés, a megérkezés élményét, az egymásra találás örömét jelenti. Számos kedves régi barát és ismerős a közösség oszlopos tagja, akiknek a hívó szeretetét már akkor is érezhettem, amikor még csak készültem az itteni szolgálati időmre.

Az elmúlt hetekben azt a benyomást szereztem, hogy egyfelől itt sokan nyitottak arra, amit én természetes módon nyújtani tudok, másfelől azonban például a hit-

tanórak és a gyermekekkel való munka új területek felfedezéséhez vezet.

Rendkívül jóleső számomra az a szeretetteljes támogatás, amely itt körülölel. Úgy érzem, hogy a lelkesek, munkatársak és gyülekezeti tagok sokat tesznek azért, hogy ez az előttünk álló év számomra a lehető legszélesebb értelemben gazdagító legyen. Reménységgem, hogy ez a gazdagodás kölcsönössé válhat.

☞ BERNHARDT DÓRA

Angyal-Cseke Csaba

Táborbeszámoló

Az idei nyár sem telt el gyülekezeti napközis tábor nélkül.

Június utolsó hetében, egy kicsit több mint 30 fős létszámmal el is indultunk. Idén a tábor témája „kenyérkeresők” volt, e köré épültek fel az áhítatok és a programok. A gyerekeknek lehetőségük volt játékos formában feldolgozni a manna, Illés és a csodálatos kenyérszaporítás történeteit, amelyekből rövid színdarabokat alkottak. A pénteki táborzáró napon ezek közül egyet minden csapat be is mutatott a többieknek, azt hiszem, elmondható, hogy igazán kreatív és sokszínű produkciók születtek a folyamat során. A hét közepén, szerdán pedig Budakeszire látogattunk, ahol a lelkész-nő megismertetett minket a helyi templommal, hallhattunk egy rövid áhítatot, a hazaúton pedig természetesen egy fagyit is belefért. Az idei tábor során is sokat játszottunk, kézműveskedtünk, valamint egy igazi péket is hallhattunk beszélni a munkájáról, aki még kakaós csigával is készült számunkra. Köszönjük a szülőknek is az uzsonnára szánt gyümölcsöket, kekszet és mindenféle finomságot! Külön öröm, hogy idén

is sok segítőnk volt, az ő munkájuk is nagyban hozzájárult a hét sikeréhez. A tanácssteremben végig kint volt egy rajzolt kenyér-figura, amelyre rengeteg kreatív névötlet érkezett a gyermekektől, mint például Dagasztott Lélek, Liszt Ferenc, Kenyérpajti, vagy Pirít Ottó. A növekvő hőség sem tántoríthatta el őket, töretlen lelkesedéssel jöttek minden reggel, közben pedig igyekeztünk figyelni a kenyér téma mellett a vízre is, hogy a nagy melegben mindenki igyon eleget. Összességében egy áldásokkal teli, programokban gazdag hetet tölthettünk el együtt a kelenföldi evangélikus gyülekezet idei napközis táborában, amelynek a végén mind sok-sok élménnyel gazdagodva térhettünk haza.

☞ KORÁNYI LUCA

„Nem tisztavatás, hanem lelkésszentelés”

Farkas Ábel szolgálatba állítása Érden

Zsúfolásig megtelt az érdi evangélikus templom augusztus utolsó napján. Családtagok, barátok, a testvéregyházak képviselői és gyülekezeti tagok érkeztek, hogy együtt vegyenek részt Farkas Ábel lelkésszentelésén.

Az ordináció szolgálatát Fabiny Tamás, az Északi Egyházkerület püspöke végezte. A lelkészjelölt által választott ige – „A rád bízott drága kincset őrizd meg a bennünk lakozó Szentlélek által” (2Tim 1,14) – alapján tartott prédikációjában idézett egy részletet Ábel korábbi motivációs leveléből, amelyet még a teológiai felvételihez írt. Ebben őszintén vallott arról, hogy gyerekként katona vagy rendőr szeretett volna lenni. Fabiny Tamás mosolyogva, de mély

értelmű szavakkal fűzte hozzá: „Mégsem tisztavatáson vagyunk most együtt, hanem lelkésszentelésen – az egyetlen és legfelsőbb egyházi rendbe való beiktatáson. Ábel nem közlegény, nem baka lesz, akinek előre kell lépnie a ranglétrán, hanem lelkész. Ez a legnagyobb tisztség, amit Isten szolgálóiként viselhetünk.”

Ezt követően az egyház igazi kincséről szólt, mely Luther szerint maga az evangélium, végül személyes üzenetet fogalmazott meg a fiatal lelkész számára: Isten nem csak a hangos, harsány embereket hívja el szolgálatra. „Szükség van a halk, személyes bizonyoságtételekre” – mondta, ezzel is megerősítve őt elhívásában.

Az istentiszteletet követően díszközgyűlést tartottak, amelyen sorra megszólaltak azok, akik végigkísérték Ábel eddigi útját, és akik örömmel fogadták most be a lelkészi közösségbe. Elsőként a küldő gyülekezet képviselőjében a Labossa Péter Mihály – Labossáné Kővágó Anita lelkész házaspár,

majd a Budai Egyházmegye nevében Keczkó Pál, a Nógrádi Egyházmegye nevében pedig Szabó András esperesek szóltak a frissen ordinált lelkipásztorhoz. Szót kapott továbbá Blázy Árpád, aki hatodéves teológiai tanulmányai során volt mentora a budapest-kelenföldi gyülekezetben. A sorban őt követte Adámi László, majd a leendő szolgálati hely képviselőiben a sámsónházai és pásztói gyülekezetek felügyelői is kifejezték örömeiket és reménységüket.

Az alkalom bensőségeségére vall, hogy minden felszólaló személyes hangon szólt a frissen szentelt lelkészhez. Volt, aki a közös, kezdeti szolgálatok éveire emlékezett, más a gyülekezeti élet apró pillanatait idézte fel, ismét más a jövő feladataira tekintett előre. A közös szál azonban minden megszólalásban ugyanaz volt: az öröm, hogy a közösség új lelkészt kapott, és a hit, hogy Isten vezeti majd az útját. A köszöntések sorát végül ismét Fabiny Tamás zárta, aki az egyházkerület nevében is áldást mondott életére és szolgálatára.

A templom falai között a csendes áhítat és ünnepi öröm egyaránt jelen volt. Sokak számára ez a nap nemcsak Ábel személyes

életútjának mérföldköveként marad emlékezetes, hanem mint közösségi ünnep is, amely új erőt és lendületet adott a gyülekezetnek.

Farkas Ábel 2000 februárjában született. Százhalombattán nőtt fel két testvérével együtt; szülei keresztyén szemlélettel nevelték őket. 2015-ben írták be az érdi evangélikus gyülekezetbe konfirmációs oktatásra, ő akkor még rendőr- vagy katonai pályára készült. 2016 februárjában az Evangélikusok Közössége az Evangéliumért ifjúsági hétvégéjén rádöbrent Isten valóságos mivoltára és arra, hogy bűnei miatt milyen távol volt tőle. Ekkor kért szabadítást az Úr Jézus Krisztustól. A gimnázium éve alatt hívta el Isten arra, hogy a teológiára jelentkezzen. Itt ismerte meg feleségét, Dórát is, aki több mint egy éve hűséges segítőtársa a szolgálatban.

☞ SZIKRA BENEDEK

Forrás: Evangélikus.hu

Mint a tábortűz körül

László Dávid lelkésszentelése Kelenföldön

Szeptember 6-án ünnepi istentisztelet keretében szentelték lelkésszé László Dávidot a budapest-kelenföldi evangélikus templomban. A helyszín szimbolikus választás volt, mivel Dávid életének és szolgálati útjának számos fontos állomása kötődik ehhez a gyülekezethez: itt kezdte egyházi munkáját egyházként, majd a másoddiplomás lelkészképzés során itt töltötte hatodévetét is.

A szentelési liturgiában több, a lelkészjelölt számára mentorként meghatározó jelentőséggel bíró lelkipásztor vett részt. Így állt az oltártérben Fabiny Tamás, az Északi Egyházkerület püspöke

mellett Gáncs Tamás, a gyülekezet igazgató lelkésze és Greger-Sen-Labossa György, a Sztehlo Gábor Evangélikus Szeretetszolgálat intézményi lelkésze.

Fabiny Tamás igehirdetése alapjául László Dávid ordinációs igéje, a 78. zsoltár első három verse szolgált. A püspök kiemelte, mennyire találóan fejezi ki ez a szakasz László Dávid személyiségét és szolgálati látását, a múlt, a hit és a történetek továbbadását, lévén, szívesen és tudományos igényességgel foglalkozik a bibliai narratívák értelmezésével. „Mint amikor az emberek a tűz körül ülnek, és mesélnek egymásnak. Mi is így ismertük meg egymást” – idézte fel a püspök a lelkészjelölttel való

első találkozását, amely hosszú, éjszakába nyúló beszélgetésbe és történetmesélésbe torkolt.

Az igehirdetésben a püspök röviden áttekintette Dávid eddigi útját a lelkésszentelésig. A tanári diploma megszerzése után az egyetemi gyülekezetben és a kelenföldi szolgálatban szerzett tapasztalatokat, majd a teológiai tanulmányok lezárását követően egy évig a Sarepta szeretetotthonban dolgozott Gregersen-Labossa György vezetése alatt. „Ez az elmúlt év érlelte meg azt a helyzetet és szolgálati lehetőséget, amire Dávid mindvégig készült” – hangsúlyozta a püspök. A fiatal lelkész most a Dunakeszi Evangélikus Diakóniai Központban kezdi meg szolgálatát otthonlelkészként, ahol mint Krisztus tanúja az ott élők mindennapjainak kísérése lesz a hivatása.

Az istentisztelet ünnepi hangulatát a köszöntések sora is erősítette. László Dávidot a kelenföldi gyülekezet nevében Gáncs Tamás, az Evangélikus Hittudományi Egyetem képviselőjében Varga Gyöngyi tanszékvezető, az egyetemi gyülekezet részéről Gombkötő Beáta, a dunakeszi gyülekezet nevében Petriné Chikán Katalin lelkész, a Dunakeszi Evangélikus Di-

akóniai Központ részéről Sándor Ildikó megbízott intézményvezető, a diakóniai bizottság képviselőjében pedig Gregersen-Labossa György lelkészek, míg az Északi Egyházkerület nevében Fabiny Tamás köszöntötte.

Az áldott alkalmat közös szertartás zárta, amely lehetőséget adott a személyes találkozásokra, a hálás visszatekintésre és az új szolgálati út közös megünneplésére. A kelenföldi gyülekezetben így nemcsak egy ünnepi szertartást tartottak, hanem egy közösségi életút beteljesedése és új kezdete is megvalósult ezen a szeptemberi szombaton.

László Dávid 1993 májusában született Budapesten református székely családban. Fiatalkorában Angyalföldön járt cserkészetre egy katolikus közösségbe, majd jezsuita fenntartású gimnáziumban érettségizett. Első egyetemi éveit a Károli Gáspár Református Egyetem tanítóképzőjén töltötte, ekkor ismerkedett meg az evangélikus egyetemi gyülekezettel, amelynek aktív tagja, később munkatársa lett. A Szélróza evangélikus ifjúsági találkozó munkacsoportjában több éven át filmklubot szervezett. Diplomája

megszerzése után rövid ideig első hivatásában helyezkedett el, majd a kelenföldi evangélikus gyülekezet egyházfijává választotta, és befogadta közösségébe. Itt kötött házasságot 2022-ben. Az Úr elhívására 2021-ben felelt, jelentkezve az Evangélikus Hittudományi Egyetem másoddiplomás lelkészképzésére, melyet 2024-ben vég-

zett el. Egy évig a Sztehlo Gábor Evangélikus Szeretetszolgálatnál dolgozott lelkigondozóként, ami megerősítette hivatástudatát a diakóniai lelkésség felé. Jelenleg a Dunakeszi Evangélikus Diakóniai Központ intézményi lelkése.

☞ SZIKRA BENEDEK

Forrás: *Evangélikus.hu*

„Én vagyok, aki vagyok”

CSALÁDI ISTENTISZTELETEK

a hónap első és harmadik vasárnapján 9.30-tól a templomban

Derűvel, szeretettel, hiteles példával

Átadták a Fügefá Kelenföldi Evangélikus Óvodát

Az új tanév elején, szeptember 12-én áldották meg a főváros budai oldalának első, már régóta várt evangélikus óvodáját Budapest XI. kerületében, Kelenföldön. A beruházás a Magyarországi Evangélikus Egyház és Magyarország kormánya között 2020 márciusában létrejött hosszú távú együttműködés óvodafejlesztési programjának keretében valósult meg. Az ünnepélyes átadáson köszöntőt mondott Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, Bács Márton XI. kerületi alpolgármester és Pröhle Gergely, a Magyarországi Evangélikus Egyház országos felügyelője. Igét hirdetett és az új intézményt megáldotta Fabiny Tamás, az Északi Evangélikus Egyházkerület püspöke.

A Budapest-Kelenföldi Evangélikus Egyházközség – a szervezésben kezdettől főszerepet vállaló Gáncs Tamás lelkésszel – közel tíz éve dolgozott egy kerületi evangélikus óvoda indításán. A tervekből a rendelkezésre álló források révén most vált valóság. Az új intézmény fenntartója a Magyarországi Evangélikus Egyház.

Az ünnepi alkalom liturgiájában Keczkó Pál, az Északi Egyházkerület püspökhelyettese, budai egyházmegyei esperes és Gáncs Tamás szolgált.

Prédikációban Fabiny Tamás kiemelte, hogy hosszú évtizedek után van ismét evangélikus óvoda Budán. A püspök név szerint megemlítette az államosításkor elvett kelenföldi intézmény egykori, ma már nyugdíjaskorú óvodáit, a jelen lévő Kotsis Domokost, Zimmermann Dorkát, Rezessy Miklóst és Kendeh Gusztávot. Ők az ünnepi alkalom végén kisgyermekek társaságában közösen ültettek el egy fügefát az óvoda udvarán.

„»Láttalak a fügefá alatt« – mondja Jézus Nátánaélnak János evangéliumában. Más alkalommal

pedig észrevette Zákeust, aki egy fügefára mászott fel. Néven szólította őket, mert a néven szólítás mindig lehetőséget ad arra, hogy kapcsolatot teremtsünk valakivel. Ezt tette Jézus akkor is, és teszi most is, a mai emberrel is. Azt szeretnénk, hogy az idejárom gyermekek megismerjék Jézust, közel kerüljenek a Názáretihez. Nem vallási türelmetlenséggel és elvárásokkal szeretnénk ezt elérni, hanem szeretettel, hiteles példák felmutatásával és összetartó, egymást hordozó közösség kialakításával” – emelte ki a püspök.

Igehirdetése végén Fabiny Tamás idézett Lackfi János *Láttalak a fügefá alatt* kezdetű verséből is, melyben az irgalmas Isten megtapasztalásáról olvashatunk. A püspök szeretné, ha ezt az idejárom gyermekek is megtapasztalnák.

A Fügefá Kelenföldi Evangélikus Óvodában a pedagógiai program keresztény szellemiségével össz-

hangban a hitéleti nevelés mellett kiemelt szerepet kap a mesepedagógia a Bajzáth Mária által kidolgozott Népmesekincstár – Mesepedagógia módszertana alapján. A generációkon átívelő magyar mesekincs garanciát ad – mondta ünnepi köszöntőjében, örömet kifejezve, Semjén Zsolt. A miniszterelnök-helyettes hangsúlyozta az egyházi intézmények megtartóerejét, és pozitívként azt is aláhúzta, hogy a felvétel nincs körzethez kötve; az új intézmény továbbá felekezeti hovatartozástól függetlenül fogadja és várja a gyermekeket.

Bács Márton alpolgármester a köszöntőjében kiemelte, hogy egy-egy új óvoda építése mindig a jövőbe történő befektetés. Beszédére készülve felkutatta evangélikus őseit, és bár maga nem hívő, mégis tisztelettel gondol az evangélikus egyházra, annak társadalmi szolgálataira is.

Pröhle Gergely a köszönet és a hála szavain túl rámutatott, hogy a kelenföldi evangélikus óvoda mellett található egy állami óvoda is, és feltette a kérdést: vajon milyen érvek mentén szavaz bizalmat egy szülő az egyházi intézménynek? Az országos felügyelő kiemelte a „lutheri hilaritást” –

azt a vidámságot, derűt, nyitottságot, amelyet sugároznunk kell a közösségeinkben, mert ezt már az apró gyermekek is megérzik.

„Öröm, hogy evangélikus óvodapedagógusokat sikerült találni az új óvodába, akik képesek ennek a derűnek, Isten iránti elkötelezettségnek az átadására.”

A lelkesekhez, felügyelőkhöz, presbiterekhez szólva így fogalmazott Pröhle Gergely: „A jelenlegi számokat nézve az evangélikusság helyzete nem annyira szívderítő, de ez az óvoda mindenképp reményt ad, és nem csak Kelenföldön. Fiatal szülők hozták el ide a gyermekeiket, és ők itt tapasztalják meg először, hogy milyen az, amikor valaki másra bízzák a gyermekeiket, majd egy közösség részévé válnak, mely kirándulásokat szervez, istentiszteleteket tart, kézen fogja képletesen és valóságosan is a gyermekeket – ennek hatalmas jelentősége

van.”

Zelenák Tímea igazgató arról szólt, hogy az egész építkezés alatt érezték, és érzik azóta is: Isten a tenyerén hordozza ezt az óvodát, a benne dolgozókat, a gyermekeket. Reményét fejezte ki, hogy mielőbb meg tudják hálálni azt a bizalmat, amelyet az újonnan épült óvoda kapott a szülőtől. Végezetül a növekedésre, a csodára utalva Szabó Lőrinc „Ez vagy te!” című verséből idézett:

Vágd meg e fűgét! Mi van benne? Csak mag?

Vágd szét a magvat!

**Mit látsz? Semmit? – Ez a semmi a magban,
ez nő meg fává, ez a láthatatlan:
ez a lélek, a mindenség csirája,
ez a valóság, ez a könnyű pára [...].**

A XI. kerületi Albert utca 26. szám alatti, mintegy háromezer négyzetméteres telken egy ezer négyzetméteres új épület készült. A tervezés a Czirják Szabó Kft. és a Zacc Építésziroda együttműködésében zajlott. Az épület felelős tervezői, Szabó Árpád DLA és Vizer Balázs számára is fontos volt,

hogy a telken álló három hársfa megmaradjon, miként az is, hogy a korszerű épület együtt éljen a környezetével. Az új intézménybe jelenleg nyolcvannégy gyermek jár négy csoportban.

☞ KÉZDI BEÁTA

Forrás: *Evangelikus.hu*

Charles Dickens - Urunk élete

Az író saját gyermekei számára írt műve

- Első fejezet

ÉDES GYERMEKEIM!

Nagyon szeretném, ha megismernétek valamennyire Jézus Krisztus történetét, mert Róla mindenkinek tudnia kell. Soha nem élt még senki, aki olyan jó, kedves és gyöngéd lett volna, mint Ő, aki annyira sajnált volna mindenkit, aki valamilyen rosszat tett, vagy bármilyen betegségben vagy nyomorúságban szenvedett. Most már a mennyben van, ahová — remélem — mindnyájan eljutunk halálunk után, ahol ismét találkozunk és együtt leszünk boldogan örökkön-örökké. Hogy milyen jó hely a menny, azt el sem képzelhetitek, ha nem tudjátok, hogy ki volt Ő és mit tett. Nagyon, nagyon régen — csaknem kétezer

esztendővel ezelőtt — egy Betlehem nevű helységben született. Apja és anyja Názáret városában laktak, de hivatalos ügyben Betlehembe kellett utazniuk. Apját Józsefnek hívták, anyját Máriának. De mivel Betlehem zsúfolásig tele volt emberekkel, akik szintén hivatalos ügyben jártak ott, Józsefnek és Máriának nem jutott hely sem a vendégfogadóban, sem valamelyik háznál, ezért egy istállóban szálltak meg, és ott született meg Jézus Krisztus. Ott bizony nem volt semmiféle bölcső vagy ehhez hasonló, ezért Mária a kis gyermeket egy jászolba fektette, ahonnan a lovak szoktak enni. Ott aludt el a gyermek.

Amíg aludt, a mezőn juhaikat őrző pásztorok Isten fényes és gyönyörű angyalát látták a gyepek közeledni feléjük. Először megijedtek, leborultak és elrejtették az arcukat. De az angyal így szólt: „Egy gyermek született itt a közelben. Betlehem városában, aki arra tanítja majd az embereket, hogy szeressék egymást, ne veszekedjenek és ne bántsák egymást; Jézus Krisztus lesz a neve,

s ezt a nevet az emberek imáikba foglalják, mert tudják, mennyire szereti Isten s ezért nekik is szeretniük kell.” Azután meghagyta az angyal a pásztoroknak, hogy menjenek el az istállóba és nézzék meg a gyermeket a jászolban. Ezt meg is tették, s letérdelve mellé, amint ott aludt, ezt mondták: „Isten áldja meg ezt a gyermeket!”

Annak az országnak a fővárosa Jeruzsálem volt — ahogy London Anglia fővárosa —, s Jeruzsálemben lakott a király, akinek a neve Heródes volt. Egy nap egy távoli keleti országból bölcsek érkeztek és ezt mondták a királynak: „Látunk egy csillagot az égen s ebből megtudtuk, hogy egy gyermek született Betlehemben, aki olyan ember lesz, hogy az egész nép szeretni fogja”. Amikor Heródes király ezt meghallotta, féltékeny

lett, mert gonosz ember volt.

De úgy tett, mintha nem lenne féltékeny s megkérdezte a bölcsektől: „Hol van ez a gyermek?” A bölcsek ezt felelték: „Nem tudjuk, de úgy gondoljuk, hogy a csillag majd megmutatja nekünk, mivel előttünk járt az egész úton, most pedig egyhelyben áll az égen”. Ekkor Heródes arra kérte őket, hogy keressék meg a gyermeket a csillag útmutatása szerint s ha megtalálták, jöjjenek vissza hozzá. Így hát elindultak, s a csillag felett egy kissé előttük haladt, amíg meg nem állt afölött a ház fölött, amelyben volt a gyermek. Ez igen csodálatos volt, de Isten rendelte így.

Amikor a csillag megállt, a bölcsek bementek a házba és meglátták a gyermeket anyjával, Máriával. Nagy-nagy szeretettel

ajándékokat adtak neki, majd eltávoztak. De nem mentek vissza Heródes királyhoz, mert sejtették, hogy féltékeny a gyermekekre, bár ő ezt nem mondta nekik. Éjszaka tértek vissza hazájukba. De jött egy angyal és azt mondta Józsefnek meg Máriának, hogy fogják a gyermekeket és vigyék el Egyiptomba, különben megöli Heródes. Így hát éjszaka ők is elmenekültek —

apa, anya és a gyermek — és biztonságban meg is érkeztek.

De amikor ez a kegyetlen Heródes rájött, hogy a bölcsek nem tértek vissza hozzá és így nem tudhatja meg, hol van a gyermek Jézus Krisztus, hívatta a katonáit és kapitányait s meghagyta nekik, hogy öljenek meg országában minden gyermeket, aki még nem töltötte be a két esztendőt. A gonosz emberek ezt meg is tették. Az anyák fel-le szaladgáltak karjukon a gyermekekkel, hogy megpróbálják megmenteni őket, valamilyen barlangban vagy pincében elrejtetni. De mindez nem ért semmit. A katonák kardélre hányták minden gyermeket, akire ráleltek. Ezt az öldöklést az ártatlanok legyilkolásának nevezték el.

Heródes király azt remélte, hogy Jézus Krisztus is közöttük volt. De mint tudjátok nem volt közöttük, mert szerencsésen elmenekítették Egyiptomba. Ott élt anyjával és apjával, amíg meg nem halt a gonosz Heródes király.

folytatjuk...

A mű eredeti címe: *The Life of Our Lord*. Fordította: Lükő Dezső, a rajzokat Pap Klára készítette.

Dsida Jenő:

Látomás

Megnyílt az ég ma hirtelen,
a nagy kárpitot félrevonták -
s a rőt mező ma színt kapott
és felvirult sok régi, holt ág.

Sugarat szórt a hasadék,
s egyszer csak én is belenéztem
és térdre hullva, ámulón
imába csitult szürke vészem.

Olyan hatalmas-gyönyörűt
törpe harcos még sohse látott,
s amiért eddig sírtam én,
megköszöntem a boldogságot.

1924. szeptember 6.

Forrás: www.eternus.hu

Olvassunk együtt!

Könyvajánló Pauliina Rauhala: *Mennyei ének* című könyvéhez

„Otso keserves sírásra fakadt. Nem akarom, hogy a makkférgek elrepüljenek! Ők az enyéme!”

Gyülekezeti hétvégénk ebben az évben mindkét kiemelt programjában érinti a házasság és elköteleződés témáját: pénteken Isó Emese Luther Márton házasságáról tart művészettörténeti érdekességekkel átszőtt előadást, míg szombaton Pauliina Rauhala: *Mennyei ének* című regényéről beszélgetünk Balicza Klára fordítóval és Benkóczy Péter lelkésszel.

A tervem az volt, hogy néhány sorral, könnyed ecsetvonásokkal csinállok kedvet az olvasáshoz, de írás közben szembesültem azzal, hogy erről a könyvről szinte lehetetlen egy szólamban, „egy pempivel a kezemben”, leginkább pedig pusztán szavakkal, fehér alapon fekete betűkkel ajánlót írni ...

Mert a *Mennyei ének* egyszerre illat, fény és hang... Fény és hang, szín és íz, amin nem lehet kívül maradni, mert olvasás közben szinte a bőrünkön érezzük az esőcseppeket, az orrunkban az almás pite illatát, a nyelvünkön a vörösfonya ízét, ahogyan halljuk a metró fülsiketítő csikordulását,

és látjuk a narancssárga kanapé négyszögletű mintáit is, amit a regény férfi főhőse számolgat kétségbeesetten.

De a könyv nemcsak az „érzékek tánca” miatt fogható meg nehezen, hanem azért is, mert a mozaikképbe sűrített történet valójában egy térbeli *scrabble*. A cselekményt ugyanis egyszerre látjuk kívülről és belülről; kicsiben és nagyban, racionálisan és a szív hangján, de fönt teljességéből és a pokol bugyraiból, egészen kicsire összeszorulva is.

Pauliina Rauhala könyve nem könnyű olvasmány, de nagyon erős és nagyon evangélikus. Nekünk (és ha nem is ilyen sarkosan, mint a regény), de sok tekintetben rólunk is szól. Nekünk tesz fel kérdéseket, ismeretlenül is ismerős kontextusokban.

A (reménységbeli) kedvcsinálót azonban hadd fejezzem be egy személyes élménnyel. A napokban egy férfi, amikor megtudta, hogy lelkész vagyok és kriminológus, a következő kérdést szegezte ne-

kem: „Értem én, hogy ön ezekkel foglalkozik..., de mit tudhat egy nő a bűnről??” Nem állítom, hogy képes voltam frappáns választ adni, és kissé tétován álltam a helyzetben, mert Éva óta nekem evidensnek (sokszor igen eltúlzottnak is) tűnik a nő és a bűn kapcsolata... A finn író nő könyve azonban a legteljesebb válasz lehetett volna az érdeklődő kérdésére. Ugyan-

is ebben a tükörben, a főhősnőn keresztül a legélesebben megláthatjuk azt, hogy mi, nők éppen annyit tudunk a bűnről, amennyit a legfehérebb tisztaságról. Ez a tudás ugyanis nem(csak) a gondolat és az intellektus gyakran billegő igazsága, hanem a hús, a vér és a szív zsigeri tudása.

☞ SÁRIK ESZTER

Hívogatás csoportos lelkigondozói alkalomra

Sok a hétköznapi zaj? Ezer felé kell figyelni, szaladni, döntéseket hozni? Nehezebben megy a napindító és a napzáró elcsendesedés, az imádság? Napközben meg dübörög körülötted, benned, előtted és mögötted minden? Azt veszed észre, hogy már hetek, hónapok, talán évek... óta újra és újra ugyanazt a problémát igyekszel megoldani, de hiába? Keresed a választokat az igében és az imádságban a Lélek által – ahogyan racionálisan is, de nem jutsz előrébb? Egyre fogy az erőd, a reményed a megoldásra, és a hited is meg-meginog? Jó lenne ebben az egészben picit másképp megpihenni, megállni, körbenézni?

Erő az erőtlenségben mottóval indítunk lelkigondozói sorozatot **havi rendszerességgel, hétfőnként 18 óra 30 perces kezdettel**, hogy ne kelljen egyedül maradni a sokszor tetet-lelket szétfeszítő kérdéseinkkel. Hogy legyen közösségünk egymásban akkor is, amikor nehéz, ne csak olyankor, amikor nem győzünk beszámolni egymásnak a minket ért áldásokról.

A lelkigondozói együttlét „játékszabályai”:

1. Ami az alkalmon elhangzik, az a csoporttagok között marad, másoknak ezekről nem beszélünk.
2. Állítás helyett kérdezzünk, tanácsok helyett csak jelen vagyunk egymásnak meghallgatással, odafigyeléssel – odaszegődve a másik mellé, és csak ballagunk, ballagunk, ameddig célba nem érünk...
3. Kioktatás helyett megértés; elhatárolódás helyett el- és befo gadás.

Nézzünk együtt Jézusra, hogy elkezdhessünk látni is!

Szenved-e valaki közöttetek? Imádkozzék! Öröme van-e valakinek? Énekeljen dicséretet! (Jak 5, 13-14)

Várjuk a kedves testvéreket október 13-án, hétfőn 18 óra 30 perckor az új gyülekezeti teremben!

Sok szeretettel:

☞ HADADY FARKAS BALÁZS ÉS
SÁRIK ESZTER

Boltív-esték Kelenföldön

TALÁLKOZÁS, EVANGÉLIUM, ELŐADÁS ÉS KÖZÖS ÉNEKLÉS

Szeptember 22.

Joób Máté és Bence Gábor beszélgetése:

A zenefogyasztástól a zene műveléséig

Vendéglátó kör: Énekkar

2025–26

Október 27.

Gáncs Péter és Angyal Cseke Csaba előadása:

Gáncs Aladár összetett személyisége

és a „zene teológiája”

Vendéglátó a Középkör Gáncs Tamás vezetésével

November 24.

Gáspár Zoltán könyvbemutató előadása:

Bonyhád és a „Hat évtized” c. könyv

Vendéglátó a Férfikör Blázy Árpád vezetésével

December 15. (harmadik hétfő)

Versek és dallamok – Karácsonyváro éneklés

Kinek mi a legkedvesebb adventi vagy karácsonyi éneke?

Vendéglátó a Női kör Blázy Márta vezetésével

A sorozatot szervezi Harmati Béla, gyülekezeti felügyelő és Bence Gábor, kántor.

A hónap negyedik hétfője, 18.00-19.30 között a tanácsteremben (Bocskai út 10.)

Hittantáborosok a zárónapon

Csoportkép az EKOT-on

Mentor és mentorált (immár Luther-kabátban)

Alkalmaink – 2025/26-os tanév

Istentiszteletek minden vasárnap, illetve ünnepeinken 8 órakor, 10.30-kor és 18 órakor Kelenföldön, 9 órakor Farkasréten. Kelenföldön minden istentisztelet úrvacsorás, kivéve az esti alkalmakat, Farkasréten a hónap utolsó vasárnapján. A tanév alatt az esti istentiszteletek vesperás istentiszteletek a Fővárosi Protestáns Kántorátus szolgálatával.

Minden hónap első és harmadik vasárnapján családi istentisztelet 9.30-tól, nagy ünnepeken gyermek-istentisztelet a 10.30-as istentisztelettel együtt kezdve.

HETI ALKALMAK:

Nyugdíjas bibliaóra: kedden 10.00 (Angyal-Cseke Csaba, Blázy Árpád, Gáncs Tamás)

Bibliaiskola: szerdán 16.45 (Blázy Árpád)

Konfirmációi oktatás: kedden 17.00 (Sárik Eszter)

Énekkari próba: csütörtökön 19.00 (Bence Gábor)

Zenekari próba: szerdán 19.00 (Bence Gábor)

Kántorátus, próba: vasárnap 16.30 (Pap Kinga Marjatta)

Kisifl: hétfő 17 óra (Blázy Árpád, Harmati Bence)

Bibliakuckó: péntek 16.45 (Sárik Eszter, Angyal-Cseke Csaba)

Gyermekbibliakör: a hónap második és negyedik vasárnapján 10.30 (Gybk-vezetők)

Iskolai hittanórák: Ádám Jenő Ált. Isk., Domokos Péter Pál Ált. Isk.,, Bárdos Lajos Ált. Isk. és Gimn., Bethlen Gábor Ált. Isk. és Újreál Gimn., Bocskai István Ált. Isk., Gárdonyi Géza Ált. Isk., Teleki Blanka Ált. Isk., Fügefű Kelenföldi Evangélikus Óvoda, Pető Intézet, Szent Margit Gimn., Szent Imre Gimn. a hét minden munkanapján (Bedecs Réka, Buday Dorika, Blázy Árpádné, Blázy Árpád, Angyal-Cseke Csaba)
Cserkész: a hét minden munkanapján (őrsvezetők)

HAVI ALKALMAK:

IFA (Istentiszteleti felolvasók alkalmak): minden hónap első vasárnapját megelőző pénteken 18.30 (Blázy Árpád)

Középkör: minden hónap második péntekjén 19.00 (Gáncs Tamás)

Női kör: minden hónap harmadik hétfőjén 18.00 (Blázy Árpádné)

Apa-kör: minden hónap második keddjén 19.30 (Blázy Árpád)

Szeniorférfi-kör: előre egyeztetett időpontokban (Joób Máté, Schneller István)

XY-kör: előre egyeztetett időpontokban (Gáncs Tamás)

FÉK (Férfikör): minden hónap második hétfőjén 19.00 (Blázy Árpád)

Imaközösség: minden hónap első csütörtökjén 18.00 (Győriné Dr. nyovszky Irén)

Boltív-estek: minden hónap negyedik hétfőjén (Harmati Béla, Bence Gábor)

EGYÉB ALKALMAK:

Filmklub: előre megbeszélte időpontokban (Sárik Eszter, Szabó Árpád)

Csoportos lelkigondozói alkalom: előre megbeszélte időpontokban (Sárik Eszter, Hadady Farkas Balázs)

Katechetikai megbeszélés: négyszer a tanévben (Gáncs Tamás)

Sorozatok: ádventben és böjtkben (Angyal-Cseke Csaba, Gáncs Tamás)

Hírlevél, szerkesztőségi megbeszélés: négy alkalommal egy évben (Gáncs Tamás, Isó M. Emese)

Kézműves délutánok: ádventben és húsvét előtt (Bedecs Réka, Buday Dorika)

Gyülekezeti hétvégék (Sárik Eszter, Blázy Árpád, Gáncs Tamás)

Ádventi jótekonysági vásár: az ádventi időszakban (ifik, Gáncs Tamás)

Karácsonyi műsor (Sárik Eszter, Angyal-Cseke Csaba)

Nyári hittantábor (Sárik Eszter, Angyal-Cseke Csaba)

Kórházi áhítatok (Sárik Eszter, Angyal-Cseke Csaba, Blázy Árpád, Gáncs Tamás)

LELKÉSZI ÜGYELETI REND:

Sárik Eszter (hétfő 10.00–12.00) Blázy Árpád (kedd, péntek, 10.00–12.00), Gáncs Tamás (szerda, csütörtök 10.00–12.00)

Gyülekezetünk életéből

Gyülekezetünk SZMSZ-e értelmében, egy újabb igazgatási ciklust követően, Blázy Árpád július 1-jei hatállyal az **igazgató lelkesi szolgálatot** három évre átadta Gáncs Tamásnak. Isten áldása kísérje szolgálatát!

A nyár folyamán megváltó Urunk elszólította közülünk hűséges gyülekezeti tagunkat, **Dr. Soly mosi Jánosné sz. Balázs Olga Mária** (†90) testvérünket. Osztozva a gyászoló család fájdalmában a következő igével kívánunk vigasztalást: *A világ pedig elmúlik, és annak kívánsága is; de aki Isten akarátát cselekszi, megmarad örökké.* (1Jn 2,17).

Farkas Ábel lelkészavatására augusztus 31-én Érden került sor, melyen a népes lelkész sereg mellett gyülekezetünk több tagja is részt vett. Jézus szavával kívánunk áldást az új lelkésznek és feleségének, Dórinak további életükre és szolgálataikra Sámsonházán: *Nem ti választottatok ki engem, hanem én választottalak ki titeket, és arra rendelvelek, hogy elmenjetelek és gyümölcsöt teremjetelek* (Jn 15,16).

E helyről is szeretettel köszöntjük új hatodévesünket, **Angyal-Cseke Csabát**, aki a 2025/26-os tanévben fog szolgálni közöttünk.

Szeptember 2-án újraindult a **keddi nyugdíjas bibliakör**. Szeretettel várjuk az új tagokat is.

A **Fügefő Kelenföldi Evangélikus Óvoda** hitoktatói szolgálatát ebben a tanévben Blázy Árpádné, Márti látja el.

A **Férfikör** tanévkezdő alkalmán **Missura Tibor** bevezetője alapján a kegyelem témaköre került megbeszélésre. Októberi alkalmunkon **Dr. Oszvald Péter aneszteziológus**, az MTA tagja volt a vendégünk, aki *Jó hírek az élet határáról* címmel tartott vetített képes előadást.

A **Középkör** közössége ebben a tanévben **Pál galatákhöz írt levelével** foglalkozik, minden hónap második péntekén este 19 órától.

A **Női kör** idei alkalmait a hónap harmadik hétfőjén 18 órától lesznek az új gyülekezeti teremben. Idén az **Apostolok Cselekedeteiről** írott könyv egyes részeitől beszélgetünk.

A **Bibliaiskolában** immár a 14. fejezettől folytatódik **János evangéliumának** részletes tanulmányozása. Minden kedves érdeklődőt szeretettel hívunk és várunk!

Szeptember 26-án indult el **Bűnök és parancsolatok** címmel új filmklubunk Sári Eszter és Szabó Árpád vezetésével.

Az evangélikus konfirmandusok országos találkozója (**EKOT**) szeptember 27-én került sor Rákospalotára, melyen gyermekeink lelkészeik vezetésével vettek részt (1. fényképet).

Október 7-én indult el a csoportos felkészítés a jövő tavaszi **konfirmációra**. Ha valaki szeretne még csatlakozni, Sári Eszter lelkészünket keresse.

Mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz - csoportos lelkigondozói alkalom indult október 13-án (18:30) Sári Eszter és Hadady Farkas Balázs vezetésével.

Október 22-én kezdi meg idei tanévét az **XY-kör**, mely havonta – előre egyeztetett időpontokban – tartja majd alkalmát az új gyülekezeti teremben.

Október 31-én délelőtt fél 11-kor **ünnepi reformációi istentiszteletet** tartunk templomunkban. Este 18 órakor pedig közös istentiszteleten lehetünk együtt az Ildikó téri templomban református testvéreinkkel. Mindkét alkalommal Angyal-Cseke Csaba hatodévesünk hirdeti Isten igéjét.

November 29-én délután 3 órától **áventi kézműves délutánt** tartunk a tanácsteremben. Várunk kicsiket és nagyokat egyaránt.

VIGADJON A FÖLD!

„Uralkodik az Úr! Vigadjon a föld, örüljön a sok sziget!” (Zsolt 97,1)

**A Budapest–Kelenföldi Evangélikus
Egyházközség**

**XXIII. ŐSZI GYÜLEKEZETI HÉTVEGÉJE
2025. október 17–19.**

Október 17.

18.00: A hétvége megnyitása –
Harmati Béla

18.10: Nyitóáhitat – Blázy Árpád

18.30: A fruska és a bolond, avagy
mi kell a (jó) házassághoz: Luther
Márton és Bóra Katalin házassága
a források tükrében – Isó M. Emese
előadása

Október 18.

15.30: Mennyei ének –
pódium-beszélgetés Paulina
Rauhala azonos című könyvéről –
Balicza Klára, Sári Eszter,
Benkőczy Péter
16.15: Csoportos beszélgetés a
könyvről

19.00: „Ünnepre jöttünk zengő
énekszóval” – a
korálfeldolgozástól a
csembalóversenyig – egyházzenei
hangverseny gyülekezetünk ének-
és zenekara szolgálatával,
csembalón közreműködik Németh
Sándor, vezényel Bence Gábor
igét hirdet: Gáncs Tamás

Október 19.

10.30: Templomszentelési
ünnepi istentisztelet
igét hirdet: Sári Eszter

12.00: Közös agapé
a tanácsteremben

Pénteken 18.00–19.30
között, és szombaton 15.30
és 17.00 között
kézműves-foglalkozásra
hívjuk a gyermekeket. Erre
szintén kérnénk
regisztrációt október 10-ig.
(keleviroda@gmail.com)

Szombaton 14 órától
templomtorony-túrát
tartunk, melyre előzetes
regisztrációt kérünk
október 10-ig.
(keleviroda@gmail.com)

Hivatali rend

Lelkeszi hivatal:

1114 Budapest, Bocskai út 10.
Hétfő–péntek 9–13 óra

Telefonszámok:

Lelkeszi hivatal

GÁNC S TAMÁS IGAGZATÓLELKÉS Z
BLÁZY ÁRPÁD PARÓKUSLELKÉS Z
SÁRIK ESZTER BEOSZTOTT LELKÉS Z
ANGYAL-CSEKE CSABA HATODÉVES
MAJERNÉ VÁRNAI KRISZTINA IRODAVEZETŐ
BUDAY DORKA HITOKTATÓ
BEDECS RÉKA HITOKTATÓ
BENCE GÁBOR KÁNTOR, KARNAGY
NÉMETH SÁNDOR KÁNTOR, ORGONISTA
CSANÁDY ANNA EGYHÁZFI
MÜLLER GYÖRGY KERTÉSZ, KARBANTARTÓ

1/361-2159
20/824-3703
20/824-2907
70/365-1488
70 210-0724
20/524-8787
20/824-5370
20/775-3891
20/824-4524
20/824-2762
70/455-0041
20/573-3140

Kelenföldi evangélikus hírlevél

A Budapest-Kelenföldi Evangélikus Egyházközség ingyenes lapja

1114 Budapest, Bocskai út 10. kelenfold@lutheran.hu,
Fent vagyunk a Facebookon: Kelenföldi Evangélikus Gyülekezet
Farkasrét: XI. Németvölgyi út 138.

Szerkesztőség: ANGYAL-CSEKE CSABA, BERNHARDT DÓRA, BENCE JUDIT, BENCZE ANNA,
BLÁZY ÁRPÁD, GÁNC S TAMÁS, HARMATI BÉLÁNÉ, ISÓ M. EMESE, SÁRIK ESZTER,
Szerkesztőségi ügyekben kereshető: Isó M. EMESE (emese.iso@lutheran.hu)
Megjelent 250 példányban. A lap készítéséhez adományokat köszönettel elfogadunk,
melyeket a templomi perselybe kérünk betenni.
Felelős kiadó: Harmati Béla; nyomdai előkészítés: Kovács András;
nyomdai kivitelezés: Varg Hungary Kft. (www.vareg.hu); felelős vezető: Egyed Márton

